

SLOVENSKI SOKOL.

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKE ZVEZE.

Štev. 10.

V Ljubljani, 25. oktobra 1906.

Leto III.

Proste vaje.

(Dalje.)

b) Položaji pesti.

Pesti imamo pri gibih rok praviloma stisnjene, redkokdaj odprte z iztegnjenimi sklenjenimi prsti.

Smer pesti označimo po tem, katera stran je obrnjena v priročanju: naprej, oziroma v predročanju in v odročanju: navzgor, v vzročanju: nazaj in v zaročenju: navzdol. Tako imamo te položaje pesti (roke v ožjem pomenu, od zapestja naprej):

1. **palčji** položaj (poloha palcová), kadar imamo palec obrnjen v zgoraj imenovanih smereh, torej v priročanju: naprej, v predročanju in v odročanju: navzgor i. t. d.;

2. **mazinčji** položaj (poloha malíková), če imamo mazinec obrnjen v omenjenih smereh;

3. **hrbtni** položaj (poloha hřbetní), kadar je hrbet roke in

4. **dlanji** položaj (poloha dlanní), kadar je dlan roke v teh smereh.

Mazinčji in dlanji položaj imamo dvojen. Ako na pr. v predročanju iz palčjega položaja zavijemo pest v smeri k sebi (jo „privijemo“) tako daleč, da smeri mazinec navzgor — torej za 180° —, dobimo priviti mazinčji položaj (poloha malíková přivrácená). Ta položaj razumemo, kadar rabimo krajši naziv „mazinčji položaj“. Če pa pest

zavrtimo od sebe (jo „odvijemo“) kolikor mogoče daleč — docela do 180° ni mogoče —, dobimo odviti mazinčji položaj (poloha malíková odvrácená). Podobno dobimo priviti dlanji položaj (p. dlanní přivrácená), če iz palčjega položaja zavrtimo pest v smeri k sebi in jo skušamo kolikor moči držati z dlanjo navzgor, odviti dlanji položaj (p. dlanní odvrácená) pa, če zavijemo pest iz palčjega položaja od sebe (za 90°) tako, da je dlan obrnjena navzgor. Odviti dlanji položaj razumemo, kadar rečemo kratko „dlanji položaj“.

Odviti mazinčji in priviti dlanji položaj sta pri prostih vajah nepraktična. Važno pa je to razločevanje za določitev prijema na orodju. Glej Kž.: „O způsobech chmatu na nářadí“, Sokol iz l. 1890.

Med temi ravnimi položaji pesti imamo še naslednje poševne:

1. **palčji poševni**, med palčjim in dlanjim položajem; dobimo ga, če pest iz palčjega položaja zavijemo za 45° proti dlanjemu položaju;

2. **mazinčji poševni**, med mazinčjim in hrbtnim: iz mazinčjega za 45° proti hrbtnemu;

3. **hrbtni poševni**, med hrbtnim in palčjim: iz hrbtnega za 45° proti palčjemu;

4. **dlanji poševni**, med dlanjim in mazinčjim: iz dlanjega za 45° proti mazinčjemu.

Palčji poševni položaj imamo samo med palčjim in dlanjim odvitim položajem, mazinčji poševni samo med mazinčjim privitim in hrbtnim. Dlanji poševni položaj pa imamo kakor med dlanjim privitim in mazinčjim privitim tako med dlanjim odvitim in mazinčjim odvitim: oba sta nepraktična ravno tako kakor dlanji priviti in mazinčji odviti položaj, s katerima bi bila pri praktični izvedbi pravzaprav enaka, ker — kakor že omenjeno — pri dlanjem privitem in pri mazinčjem odvitem položaju dlanj, oziroma mazinca ni moči držati docela v pravilnem položaju.

Položaj pesti v skrčenih položajih rok določimo po strani, s katero je pest obrnjena proti zgornji lehti, torej če je s palcem obrnjena: palčji, če z dlanjo: dlanji i. t. d.

Pri položajih ali prehodih, pri katerih se roki križata, nam je za točno njih označitev tudi še navesti, katera roka je ali se giba na d ali p red drugo, na pr. „predočiti not, desna nad levo“, ali iz odročnja: „s čelnimi loki navzdol vzročiti, leva pred desno.“ (Dalje prih.)

Vsesokolski zlet v Zagrebu.

Bil je kongres slovanskega Sokolstva. Mladike mogočnega debela slovanskega so pogonale krasen cvet, rodile bohoten sad. In ves ta cvet in ta sad je zbrala v svoji sredi stolica naroda hrvatskega, kraljevi Zagreb, v dneh 2. in 3. septembra t. l. Nismo se sešli, da bi se zabavali, da bi kazali pestri svoj kroj, da bi v brezskrbnosti prežili nekaj dni in nekaj noči. Delo nas je združilo. V plemeniti tekmi smo drug drugemu predočevali, koliko smo bili izza zadnjega vsesokolskega zleta v Ljubljani (1904) delavni, koliko smo bili vztrajni, koliko smo napredovali, koliko smo se približali svojemu cilju. In mnogo novega smo se zopet naučili, novih izkušenj smo prinesli domov, novega bodrila za nadaljno delo. Pa spoznavati smo se učili drug drugega in ljubiti. Na kulturnem polju smo prišli v oni stik s slovanskimi narodi, ki edini zasluži nazivanje „slovanska vzajemnost.“

„Slovensko Sokolsko Zvezo“ je zastopalo 477 članov. Lepo in impozantno število, ki očitno kaže naš napredek izza našega zleta. Zakaj približno toliko nas je bilo na II. slovenskem vsesokolskem zletu v Ljubljani, a je ljubljanski Sokol takrat sam nastopil z nad 200 člani. V Zagreb so poslali Sokoli v Brežicah 20, v Celju 42, v Domžalah 8, v Gorici 11, v Idriji 24, v Il. Bistrici 14, na Jesenicah 12, v Kamniku 14, v Kranju 23, v Ljubljani 94, v Ljutomeru 36, v Mozirju 7, v Novem mestu 40, v Postojni 18, v Prvačini 6, v Solkanu 15, v Šiški 22, v Trstu 24,

v Trziču 3, v Zagorju 28, v Žalcu 13 članov ter Žensko telovadno društvo v Ljubljani 3 članice. Zveznemu pozivu so se torej odzvala vsa v Zvezi bivajoča društva razen Sokola v Kranjski gori.

Slavnostno razpoloženje nam je legalo na dušo. Navdušeno so pozdravljali naš vlak v Sevnici, Rajhenburgu, Krškem in v Brežicah. Pokali so topiči, slovenske žene in dekleta so nas obsipale s cvetjem, narod nas je burno pozdravljaval v znamenju slovenske trobojnice.

Še krasnejše je bilo, ko je slovenski sokolski vlak presopihal ono nevidno, a od naših nasprotnikov tako trdno postavljeno mejo med Slovenci in Hrvati. Ob progji in na vsaki postaji nas je pozdravljaval narod hrvatski. Tamburaši so udarjali, „Liepa naša domovina“ se je iz tisoč grl razlegala v tihi poletni večer, vsem pa je sijala iz oči ona žarka ljubezen, ki spaja naša dva najbližja si naroda slovanska. Ginjani, oduševljeni, srca polna iskrenih čuvstev smo se vozili dalje, vedno bliže svojemu cilju.

Južni kolodvor zagrebški je gmel burnih pozdravov nebrojne množice. V dolgem redu so stali zagrebški Sokol, bolgarski „Junak“ ter srbski „Dušan silni“. Le težko si je priboril v pozdrav besedo drugi podstarosta hrvatskega „Saveza“, br. dr. Lazar Car. Odgovarjal mu je v daljšem krasnem govoru prvi podstarosta naše „Zveze“, br. dr. Otokar Rybář, poudarjajoč, da smo prišli v prvi vrsti, da vrnemo Hrvatom njih mnogobrojni izlet na slovenski vsesokolski zlet. V hrvatskem jeziku nadaljujoč,

pravi govornik, da ima naš prihod tudi drug svoj globok pomen. Prihajamo, da čestitamo bratom Hrvatom na junaški zmagi nad sistemom črnega absolutizma. Hrvatje so spoznali nevhvaležnost Dunaja in so mu pokazali hrbet. Tedaj se je Dunaj spomnil, da ima pod svojo vlado tudi Slovence in Hrvate. Hotel si jih je pridobiti s sirenskimi glasovi, a vse je bilo brez uspeha. Slovenci ostanejo zvesti bratom onostran Sotle. Graničarji hrvatski so svoj čas ubranili Slovence pred Azijati, zdaj je dolžnost Slovencev, da ubranijo Hrvate pred nemškim „Drang nach Osten“.

Navdušen odmev je izzval ta pozdrav. A že je klical rog načelnikov v red, kar je bilo izvršeno v nekaj trenutkih. Slovenska Zveza je nastopila v predpisani svoji formaciji. Mimo goste žive ograje burno nas pozdravljajočega občinstva, mimo z narodnimi trobojnicami bogato okrašenih hiš smo kmalu dospeli do zgradbe „Sokola“ in „Kola“. S prenočišči smo bili kmalu v redu. Skoraj nato smo bili zopet sredi nepregledne, v glasnem šumu vrveče množice na komerzu na vrtu „Kola“. Živahno in pestro polje, vre zanosa in oduševljenja, ki je še dviga veliki orkester domobranske godbe. Vsak trenotek čuješ, kako se pozdravljata dva znanca ali prijatelja, ki se že dolgo nista videla, ali vidiš, da se Slovenec spoznava z Bolgarom ali s Hrvatom, Srbom, Čehom ali Poljakom. Vedno nove trume prihajajo. „Na zdar“, „zdravo“, „živio“, „czolem“, vse križem čuješ naše sokolske pozdrave. Komerz je ravnal tajnik „Saveza“, br. dr. Lav Mazzura. Po njegovem gorkem pozdravnem nagovoru so govorili starosta „Hrvatskega Sokola“ v Zagrebu: dr. Juraj Vrbanič, podstarosta zveze avstr. poljskih Sokolov: Vladislav Turski, predsednik zveze bolgarskih telovadnih društev „Junak“: Ivan R. Kefsizoi, zastopnik srbskih telovadnih društev „Dušan silni“: dr. Živgirovič, podstarosta Slov. Sok. Zveze: br. dr. Gvidon Serneč, za Črnogorce Begović iz Cetinja. Govorili so po pozdravu br. dr. Hofferja tudi še župan praški dr. Groš, župan ljubljanski Ivan Hribar in zlasti temperamentno dr. Jan Podlipný. Vsi govorniki so poudarjali silo in važnost Slovanstva, pomen sokolskega dela, sokolske organizacije, vsesokolskih zletov; slovanska vzajemnost ni nikjer tako dosledno izvedena in uresničena kakor rayno v slovanskem Sokolstvu.

Nekaj silnega je imel v sebi slavnostni izprevod v nedeljo 2. septembra. Tu smo se v resnici čutili kakor del armade, pripravljene, udariti na sovraga na eno povelje s skupnim mahom. In ta zanos je prešel na vso to veličansko množico, ki je v gostih vrstah spremljala izprevod, nas obsipala s cvetjem ter šumeče pozdravljala. Do 4000 Sokolov je bilo v izprevodu, ki je šel pred umetniški paviljon, razporedivši se tu v valovito rdeče morje. Dr. Milan Amruš kakor župan mesta Zagreba pozdravi Sokolstvo. Hrvatski Sokol se je vedno držal vzvišenega gesla sokolskega: v desnici snaga, v mislih domovina... Držeč se tega gesla, slavi danes hrvatski Sokol veličastno slavlje, beroč hkratu sad svojega dela ob vzbujeni zavesti in slogi narodni. Bog blagoslovi to delo, ki bodi izhodišče novemu napredku!

Veličastna tišina nastane, odkritih glav poje vse hrvatsko himno, katere glasi v tem svečanem trenutku odmevajo daleč pod ono sinje, vedro, gorko nebo, ki z vsem svojim sijajem blagoslavlja združeno Slovanstvo.

Odgovarja županu dr. Lazar Cark s krasnimi, globoko premišljenimi besedami. Izreka mu zahvalo na gostoljubnosti v imenu slovanskega, zlasti pa hrvatskega Sokolstva, ki mu je tekla zibel v Zagrebu; kaže na nas kakor živo sliko veličastne slovanske ideje, kakor prave boritelje, ki se jim pest krči v obrambo doma in roda svojega, a srce bije ljubezni za vse slovanske brate od Urala do Krkonošev, Bospora in Belega morja. Predstavitelji smo vsega Sokolstva, velike te slovanske narodne vojske, ki šteje danes do stotisoč ne vojakov, da se bijejo, ne trinogov, da robijo in uduše tujo svobodo, marveč junakov in rodoljubov, ki odgajajo lastni narod, da bodi ponosen in svoboden kakor sokol v zraku. — — —

Pevci zapoje sokolsko himno „Silom, snagom sokolskom mi napried hrlimo...“, izprevod pa gre v nekaj trenutkih v najlepšem redu dalje po zagrebških ulicah do svojega cilja, do zgradbe „Sokola“.

Poldne je zbralo zastopnike Sokolstva na banketih. Banica jih je na oba dni vabila k sebi na obed. Tudi ob tej priliki so govorili resne, pomembne govore. Vse narodnosti so prišle do besede. V imenu Slovencev sta govorila prvi dan starosta „Zveze“, br. dr. Vladimir Ravnihar, drugi dan podstarosta „Zveze“, br. dr. G. Serneč. (Konec prih.)

Uspehi tekme na I. vsesokolskem zletu v Zagrebu.

Izkaz

slovenskih vrst zmagovalk in vrst, ki so si pridobile vsaj 70% dosežnih točk.

Tekoča št.	Red	Sedež društva, kateremu pripada vrsta	Število do- seženih točk	Odstotek	Število popravkov	Vodnik vrste
I. Višji oddelek.						
1	I	Ljubljana	252—	93·3	35	Dr. Viktor Murnik
2	II	Celje	236·25	87·5	35	Josip Smertnik
3	III	Kranj-Idrija	227·75	84·4	45	Fran Ažman
II. Nižji oddelek.						
1	I	Ljubljana	206·50	86—	18	Viljem Vincenc
2	II	Trst-Gorica	201—	83·7	18	Humbert Mavrin
3	III	Novo mesto	196·25	81·8	8	Fran Gregorc
4	IV	Celje	187·75	78·2	36	Maks Detiček
5	V	Šiška	177—	73·8	22	Aleksander Kostnapfel
6	VI	Kranj	178·25	74·3	37	Janko Sajovic.
7	VII	Žalec	174·50	72·7	25	Fran Piki
8	VIII	Jesenice	166—	69·4	5	Karel Ažman
9	IX	Brežice	160·75	66·9	18	Ivan Vidmar

Izkaz

slovenskih zmagovalcev-posameznikov in posameznikov, ki so si pridobili vsaj 70% dosežnih točk.

Tekoča št.	Red	Ime tekmovalca	Sedež društva, katerega član je tekmovalec	Starost	Število do- seženih točk	Odstotek	Število popravkov
I. Višji oddelek.							
1	I	Josip Smertnik	Celje	29	45·25	101·5	4
2	II	Viktor Murnik dr.	Ljubljana	32	45·25	101·5	5
3	III	Josip Černe	„	20	45—	100—	5
4	IV	Valentin Vester	Kranj	22	43·25	96·1	8
5	V	Fran Perdan	Ljubljana	20	43—	95·6	5
6	VI	Vilko Kukec	Celje	25	42·50	94·4	6
7	VII	Fran Zdolšek	„	20	41—	91·1	8
8	VIII	Anton Thaler	Ljubljana	20	40·75	90·6	5

Tekoča št.	Red	Ime tekmovalca	Sedež društva, katerega član je tekmovalec	Starost	Število doseženih točk	Odstotek	Število popravkov
9	IX	Josip Rihar	Ljubljana	20	39—	86·8	7
10	X	Miroslav Ambrožič	"	21	39	86·8	8
11	XI	Fran Benedik	Kranj	21	37·50	83·3	7
12	XII	Valentin Albreht	Idrija	21	37·50	83·3	8
13	XIII	Fran Ažman	Kranj	26	37·25	82·8	8
14	XIV	Janko Dimic	Ljubljana	23	36·75	81·7	4
15	XV	Leopold Pivk	Idrija	21	36·50	81·1	6
16	XVI	Tomo Burgstaller	Celje	23	36·25	80·6	5
17	XVII	Pavel Detiček	"	25	35·75	79·4	5
18	XVIII	Leo Pečar	"	20	35·50	78·9	7
19	XIX	Fran Krčnik	Idrija	23	35·50	78·9	8
20	XX	Julij Novak	"	27	34·50	76·7	7
II. Nižji oddelek.							
1	I	Fran Gregorc	Novo mesto	21	38—	95—	2
2	II	Vladimir Dekleva	Trst	24	38—	95—	3
3	III	Rudolf Brajnik	"	25	36·75	91·9	3
4	IV	Humbert Mavrin	"	25	36·50	91·2	3
5		Viljem Vincenc	Ljubljana	27	36·50	91·2	3
6	V	Fran Vidic	"	21	36—	89·9	1
7	VI	Bojan Drenik	"	30	34·75	86·6	—
8	VII	Franjo Železnik	Šiška	20	34·75	86·6	3
9	VIII	Maks Detiček	Celje	25	34·50	86·3	6
10		Josip Fon	Solkan	21	34—	85—	6
11	IX	Josip Gregorc	Novo mesto	19	33·75	84·4	1
12		Edvard Sever	Ljubljana	19	33·75	84·4	1
13	X	Fran Miklavc	"	18	33·75	84·4	1
14		Karel Ažman	Jesenice	19	33·50	83·8	1
15	XII	Ernest Windischer	Ljubljana	20	33·50	83·8	3
16	XIII	Dragotin Derganc	"	18	33·50	83·8	6
17	XIV	Fran Medič	"	21	33·25	83—	4
18	XV	Karel Podlogar	Celje	20	33·25	83—	6
19	XVI	Anton Kozina	Novo mesto	18	32·75	81·8	1
20	XVII	Viktor Kozina	"	25	32·50	81·3	1
21	XVIII	Ivan Šinkovec	Idrija	22	32·50	81·3	3
22	XIX	Dragotin Chiauta	Novo mesto	22	31·75	79·4	2
23	XX	Fran Virant	Žalec	18	31·75	79·4	3
24		Janko Šavnik dr.	Trst	25	31·75	79·4	3
25	XXI	Ivan Suhadolnik	Kranj	19	31·50	78·8	2
26	XXII	Jakob Slavina	Šiška	21	31·25	78·1	4
27	XXIII	Janko Sajovic	Kranj	32	31·25	78·1	6
28	XXIV	Ernest Schwei	Gorica	20	31—	77·5	2
29	XXV	Ivan Vidmar	Brežice	23	31—	77·5	3
30	XXVI	Ivan Perger	Žalec	24	31—	77·5	5

Tekoča št.	Red	Ime tekmovalca	Sedež društva, katerega član je tekmovalec	Starost	Število doseženih točk	Odstotek	Število popravkov
31	XXVII	Juri Krpenc	Celje	19	31	77.5	7
32	XXVIII	Josip Holy	Brežice	28	30.75	77	2
33	XXIX	Aleks. Kostnapfel	Šiška	29	30.50	76.3	2
34	XXX	Ivan Kovčič	Idrija	23	30.50	76.3	4
35	XXXI	Josip Zabukovšek	Celje	19	30.25	75.5	7
36	XXXII	Adolf Depoli	Kranj	19	30	75	6
37	XXXIII	Franc Vodnik	Celje	19	29.75	74.4	4
38	XXXIV	Julij Klemenc	Ljubljana	27	29.75	74.4	5
39	XXXV	Prostoslav Furlan	Celje	27	29.50	73.5	3
40	XXXVI	Janko Puhar	Kranj	22	29.50	72.8	7
41	XXXVII	Josip Selan	Ljubljana	22	29	72.5	3
42	XXXVIII	Ivan Radanović	Brežice	20	29	72.5	4
43		Franjo Kočevar	Žalec	20	29	72.5	4
44	XXXIX	Josip Jezeršek	Kranj	22	29	72.5	6
45		Miho Stanjko	Celje	20	29	72.5	6
46	XL	Alojzij Kladnik	Šiška	18	28.50	71.3	5
47	XLI	Gabrijel Vutti	Jesenice	19	28.25	70.6	1
48	XLII	Fran Novak	Šiška	19	28	70	3
49	XLIII	Franjo Pikel	Žalec	25	28	70	5
50	XLIV	Josip Šušterič	"	18	27.75	69.4	5
51	XLV	Fran Küssel	Novo mesto	28	27.50	68.8	1
52		Vincenc Pristov	Jesenice	18	27.50	68.8	1
53	XLVI	Rudolf Čopić	Trst	21	27.50	67.8	4
54	XLVII	Silvester Boštele	Jesenice	19	27	67.5	—
55	XLVIII	Josip Hvalenc	Žalec	23	27	67.5	3
56	XLIX	Anton Secula	Kranj	20	27	67.5	5
57	L	Ernest Sokol	Brežice	19	26.75	66.8	1
58	LI	Hinko Kadřuka	Celje	18	26.75	66.8	5
59	LII	Josip Pelikan	Idrija	21	26.50	66.3	3
60	LIII	Mihael Ažman	Jesenice	18	25.50	63.8	1
61	LIV	Mihael Novak	Brežice	32	25	62.5	4
62	LV	Fran Ravnik	Jesenice	21	24.25	60.5	4
63		Lenart Bešter	Kranj	20	24.25	60.5	5
64	LVI	Ivan Krašovec	Šiška	24	24	60	5
65	LVII	Karel Korun	Celje	18	22	55	2
66	LVIII	Fran Šušterič	Žalec	20	19	47.5	5
67	LIX	Fran Sikošek	Brežice	21	18.25	41.5	4

Nagrade so lipovi vencji in diplome vrstam zmagovalkam (prvim trem) in zmagovalcem posameznikom (prvim trem), samo diplome pa tekmovalcem, ki so dosegli najmanj 70% doseženih točk.

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Novomeški Sokol je po dolgoletnem presledku dne 8. julija t. l. priredil javno telovadbo ob mnogobrojni udeležbi novomeškega občinstva. Pred javno telovadbo, pri kateri je sodelovala tudi ena vrsta ljubljanskega Sokola, je zvezni starosta br. dr. Ravnihar razložil na-

men Sokolstva. Dobro so se izvajale proste vaje, določene za zagrebški zlet; pri prostih vajah z ljubljanskega vsesokolskega zleta bi si bili želeli več živahnosti. Pri nekaterih mlajših telovadcih smo pogrešali zadostne discipline. Ob pozoru ne gre venomer se popravljati. Telo-

vadba na orodju je uspela dokaj lepo, trajala pa je predolgo; odsvetovati bi bilo tudi, da ista vrsta menja konja vzdolž s konjem na šir, to je preenolično. Redovne vaje ob nastopu v kroju so pokazale dosti resne volje, treba pa bo še mnogo vztrajnosti in nadaljnega truda. Naj se ga ne straši novomeški Sokol! V kratkem času je dosegel izredno mnogo in nadejamo se še lepšega napredka v bodočnosti! Na zdar!

— e —

Sokol v Ilirski Bistrici je letos 22. julija prvič nastopil z javno telovadbo. Precejšnje število Sokolov se je ta dan zbralo v prijazni Bistrici. Brate Hrvatje iz Opatije, Sušaka in z Reke in slovenske Sokole iz Ljubljane, Postojne in Novega mesta je prisrčno sprejel starosta Sokola v Ilirski Bistrici. Izprevod se je vršil v štiristopih, kar je pri nas zadnji čas že postalo neobičajno. Lepši je v šesterostopih. Korakali smo ob trobenju, ki pa bi bilo v drugem oddelku izprevoda kjer so bili Slovenci, lahko izostalo spričo nesigurnosti trobentača. Izvežbanost v redovnih vajah večine navzočih slovenskih Sokolov ni mogla nikakor ne zadovoljiti. Izkušnja za proste vaje je pokazala neveselo sliko. Zvezni nadzornik je moral celi vrsti telovadcev prepovedati javni nastop. Popoldne je jako spretno vodil javno telovadbo načelnik opatijskega Sokola. Proste vaje potrebujejo še mnogo pile; korakanju, temeljni postavi, izpadom in vzročenju bi se dalo še marsikaj prirehati. Na orodju so nastopile 4 vrste; Hrvatje v treh, na drogu, v skupinah, ki so občinstvu zelo ugajale, in v skoku v višino. Bistriški Sokol je nastopil na bradlji: vaje so bile zanj pretežke. Pripomniti bi bilo, da se po javni telovadbi v telovadski obleki ni več vračati na orodje. — Pri celi slavnosti se je opažalo odkrito prijateljstvo z brati Hrvatji, ki so se je v prav mnogobrojnem številu udeležili. Prav tako, delo naj nas druži, tako se kaže prava vzajemnost!

— e —

Ustanovni občni zbor „Sokola“ v Žalcu se je vršil 19. avgusta v dvorani br. Franca Viranta. Žal, da nam je slabo vreme preprečilo naš lepi namen: prirediti na prostem večje zborovanje, nekako manifestacijo za sokolsko misel.

Zborovanje je otvoril br. Ed. K u k e c, predsednik dosedanega žalskega odseka celjskega Sokola, ter podelil besedo zastopniku Zveze, br. podstarosti dr. Gvidonu Sernecu, ki je govoril o pomenu te naše organizacije in o delu „Celjskega Sokola“ v Žalcu. Starosta celjskega

Sokola dr. Karlovšek je rekel, da celjski Sokol z mirno vestjo pušča Sokola v Žalcu iz svoje oskrbe, ter govoril o sokolskem gnezdu — Savinski dolini. Nato je predaval brat Smertnik o podrobnem delu sokolskem temeljito in obširno. Sledila so poročila odsekovega odbora. V naslednjem posnemamo glavne misli tajnikovega poročila: Žalski odsek „Celjskega Sokola“ je imel nalogo, pripravljati tla bodočemu „Sokolu“ v Žalcu. Ni mu bila pot vedno gladka: težkoče s telovadnico — vsako leto se moramo po večkrat seliti, tudi včasih prekiniti s telovadbo za dalj časa, — nasprotstvo in prav malo simpatij je spremljalo odsek. Naši uspehi so bili v telovadnici; iz malih začetkov smo se povzpeli do primeroma prav lepega števila telovadcev. 14. avgusta je nastopilo na šolskem vrtu skupno z našim odsekom v Braslovčah 39 telovadcev. Videli smo, kake uspehe lahko ima domač vaditelj, ki je v vedni zvezi s telovadci. Podpornih članov je imel žalski odsek 22, telovadcev pa 25 v Žalcu in 18 v Braslovčah. — Govorilo se je še o razmerju do drugih društev in o pomenu izletov. — Brat blagajnik je predložil podroben račun iz preteklega leta in pregled blagajne iz triletnega odsekovega delovanja. — Brat orodjar je podal seznam imetja. Iz načelnikovega poročila povzemamo, da je 17 telovadcev zahajalo povprečno k vajah. Govorilo se je še o izobraževalnem delu v „Sokolu“, o eventualni knjižnici ter se je naročilo odboru, da poišče primerne sobe v društveno porabo. V odbor so bili izvoljeni: starosta: Ed. Kukec, podstarosta: Franc Brinar, načelnik: Vilko Kukec, podnačelnik: Ivan Perger, tajnik: Vinko Krbič, blagajnik: Franc Pikel, gospodar: Karel Strahovnik, zapisnikar: Jože Hvalenc, odbornika: Franc Vidorfer in Albin Mikuš, namestnika: Fran Šušterič in Franc Hočevnar, preglednika: Rajko Vrečar in Franc Lipold.

Društvo namerava prihodnjo spomlad razviti svoj prapor.

Javna telovadba Zagorskega Sokola v Šmartnem pri Litiji dne 22. julija 1906. se je izvršila častno za Zagorskega Sokola, vendar bi bila mnogo bolj uspela, če bi bilo društvo poskrbelo za boljše telovadišče in za boljšo godbo pri prostih vajah. Telovadci so bili dobro izvežbani; proste vaje so dokaj dobro izvajali, škoda, da se je razstop ponesrečil; pri orodni telovadbi pa moramo posebno pohvaliti prvo vrsto, ki je nastopila s krasnimi in težkimi vajami. Skupine so jako lepo uspele ter napra-

vile na občinstvo najlepši vtisk. Ženski oddelek je vzorno nastopil z vajami z zastavicami. Pri igrah bi bilo priporočati več živahnosti, pri skupinah več discipline, med izvajanjem se ne sme govoriti. — Želimo samo, da bi korakalo društvo, ki je pokazalo s to telovadbo svojo

resno voljo, v isti smeri naprej ter se čimdalje bolj izpopolnjevalo, da bi nam prihodnjič pokazalo telovadbo, pri kateri bomo videli samo dovršene vaje brez vsakih hib. Temu naš sokolski „Na zdar“!

V.

Raznoterosti.

Slovenski sokolski koledar za leto 1907. je že izšel, dokaj začasa, kar je vse pohvale vredno. Vnanja oblika mu je ostala neizpremenjena, vsebina mu je dobra in raznovrstna, posebno bodo mnogoteri praktični podatki dobro došli bratom Sokolom. Pridržujoč si, da še izpregovorimo o koledarju, ga kar najtopleje priporočamo vsem Sokolom, zlasti bratom odbornikom in vaditeljem. Cena mu je 1 K, po pošti 1 K 10 vin. Naroča se pri vadiateljskem zboru „Sokola“ v Kranju, dobiva se pa tudi v knjigarnah gg. Lavoslava Schwentnerja in Jerneja Bahovca v Ljubljani in g. Karla Floriana v Kranju.

Letošnja statistika slovenskega Sokolstva izkazuje, kakor posnemamo „Slovenskemu sokolskemu koledarju“, v 23 društvih 2785 članov, med njimi 542 telovadcev, 57 vadiateljev, 7 vadiateljskih pomočnikov in 20 vadiateljskih pripravnikov. Sokolski krog ima 834 članov. Število obrtnega naraščaja: 226, šolskega naraščaja: 287, število telovadk: 99, vadiateljic: 13, gojenk: 142.

Nova sokolska društva. Osnovano se je sokolsko društvo v Krškem, snuje se slovenski Sokol v Gradcu, na Javorniku in v Ribnici.

Draga braćo!

Zaista ne smažemo izraza, kako da se što toplije zahvalimo na velikoj ljubavi, koju ste nam izkazali Vašim cijenenim sudjelovanjem kod prvog našeg svesokolskog sleta. — — — Več samim Vašim dolaskom u tako impozantnom broju vanredno ste nas obradovali, a izvrstnom svojom vježbom znatno podigli niveau naše gimnastičke produkcije. — Što je ali najglavnije, Vi ste, uvjeravamo Vas, u srcima cijeloga hrvatskoga naroda proizveli pravu buru entuziazma za našu braću Slovence, čime se podiže, ponosi odporna snaga naroda, a taj moralni uspjeh od tolike je neprocijenjive vrijednosti, da Vam toga nikada zaboraviti ne ćemo.

V tom uvjerenju i zadovoljstvu srca, da ste svoju braću Hrvate tako usrećili i za vječna vremena zadužili, nadamo se, da ćete i rado oprostiti sve manjkavosti i nerednosti, koje su nastale samo iz naše nedovoljne upućenosti i koje su mogle biti samo od momentane neugodnosti za pojedine osobe, te će ih, uvjereni smo, svatko, kojemu lebdi samo plemeniti cilj pred očima, sam blagohotno ispričati.

Primite, draga braćo, još jedanput našu najiskreniju i najtopliju hvalu.

Zdravo!

Zagreb, 20. rujna 1906.

Savez Hrvatskih Sokolskih Društava

Dr. Lazar Car,
zamjenik starešine.

Dr. Jan. Mazzura,
tajnik.